

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5154/2021
14.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Гордане Комненић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Урош Васиљевић, адвокат из ..., против тужене Addiko bank АД Београд, коју заступа Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 9400/19 од 09.12.2020. године, у седници одржаној 14.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 9400/19 од 09.12.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 9400/19 од 09.12.2020. године.

Образложење

Исправљеном пресудом Трећег основног суда у Београду П 9700/18 од 07.03.2019. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев и утврђено да је апсолутно ништава и да не производи правно дејство одредба члана 8. Уговора о кредиту од 20.04.2018. године и члан 3.5 Обавезних елемената уговора, који је закључен између тужиље и тужене банке. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиљи исплати 14.190,00 динара са законском затезном каматом од 21.04.2018. године до исплате. Ставом трећим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 24.420,00 динара са каматом од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 9400/19 од 09.12.2020. године, ставом првим изреке одбијена је жалба тужене и потврђена исправљена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд

је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер је одлука у складу са правним ставом усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 22.05.2018. године, допуњеним на седници Грађанског одељења од 16.09.2021. године, а код утврђења да у предуговорној фази тужила није била упозната са врстом и висином трошкова кредита. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члану 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради утврђења ништавости и стицања без основа поднета је 28.11.2018. године. Вредност предмета спора је 14.190,00 динара.

Како је у конкретном случају ревизија изјављена против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности иста је недозвољена, према члану 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**